

18 Subat 1995

NEJAT ERALP

1939 yılında Sivas'ta doğdu. 1963 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi-Tarih Bölümünü bitirerek Teğmen rütbesi ile Türk Silahlı Kuvvetlerine katıldı.

Erzincan Askeri Lisesi, Kuleli Askeri Lisesi Tarih öğretmenlikleri ile Kara Harp Okulu Inkilap Tarihi Öğretim Üyelğinde bulundu.

1974-1984, 1986-1993 yılları arasında Harbiyedeki Askeri Müzede görev yaptı ve 1993 yılında Albay rütbesi ile emekli oldu.

Silahlı Kuvvetlerde en uzun süre müzecilik konusunda çalışan personel olarak görevde iken Askeri Müzenin son reorganizyon çalışmalarında ve Gülhan Askeri Tıp Akademisi Müzesinin kuruluş çalışmalarında bulundu. Emekli olduktan sonra ise Cibali Polis Müzesinin kuruluşunu gerçekleştirdi.

Yurt içi ve yurt dışı müzelerde, inceleme ve araştırmalarda bulunan T.Nejat Eralp'ın Askeri Müze, müzecilik konularında yayınlanmış bildiri ve makaleleri ile silahlar konusunda basılmış bir eseri bulunmaktadır.

Halen araştırmalarını serbest olarak sürdürmekte ve Mimar Sinan Üniversitesi'nde müzecilik dersi öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

İnsan yaratılışından beri silah ile iç içe olmuştur. Bunda bir yanda, kendini savunma içgüdü, diğer yanda da kendi ihtiyaçlarını karşılama ve hayatini devam ettirme duygusunun büyük rolü vardır. Bir bakıma bu iki önemli faktör silahın icadını gerçekleştirmiştir. Doğal silah olan ilk insandaki fiziksel güç, giderek genişleyen tabiat ve toplum olayları karşısında kendisini bir takım araçlarla desteklemiştir ki işte biz bu araçlara silah adını veriyoruz.

Tarihin bilinen ilk çağlarından itibaren, toplumlarda cins, tür, ve form olarak değişiklik gösteren silahlar, çoğu kere toplumun yapısına düşüncesine ve felsefesine göre değişik bakış açıları ve görüşlerde ele alınmıştır. Bazan korkulan, bazan sevilen, bazan dışlanan, bazan kutsallaştırılan, bazan san'atın dışında soğuk, bazan da sanatsal tamlamalarla boyutu ne olursa olsun hayranlıkla izlenen görünüme sahiptirler.

Hiç şüphesiz olumlu görünümü ile ele alındığında silah Türk toplumunda diğer toplumlara kıyasla belirgin bir ayrıcalık gösterir. Tarihinin başlangıcından beri Türk İnsanı tarafından kutsallaştırılmış, hayatının başlangıcından, ölümüne ve hatta mezarına kadar birlikte ele alınmış ve onun tutan eli, yürüten ayağı, gören gözü kısaca uzviyetinin bir parçası haline gelmiştir. Yüzyıllardır süregelen en kutsal değerler anlamındaki " A t , A v r a t , P u s a t = Silah " kavramını diğer toplumlarda görmek mümkün değildir. Türk Kültür Hayatı'nın yazılı ve sözlü edebiyatından, Türk Musikisinin çeşitli kollarına, duvar freskleri yapan Türk ressamından, minyatür ustalarına, taş işçiliğinin en güzel örneklerini veren taşçı ustasının yaptığı taş kabartmalardan mezar taşlarına kadar silah formunu görmek, silahı okumak, duymak mümkündür.

" Türk Kültüründe insan ve silah beraberliğine bakışlar " konusu sınırlı bir zaman içerisinde de olsa Türk İnsanı ile Silah arasındaki güçlü bağları geçmişten günümüze örneklerle vermeyi amaçlamaktadır.

MAY 1951	
Reg. No.	I 0448
Class. No.	C018

N